

[Industriministeren]

Jørgensen fremhæver, er aldeles urealistiske, og jeg tror ikke, vi tjener dansk erhvervsliv ved at stille meget urealistiske forslag. En halvering af renten er ikke realistisk, så afhængige som vi er af udlandet, og det er begrænset, uanset hvor godt vi sammen med erhvervslivet kan få det til at gå, hvor stort et antal mennesker der kan meransættes i dansk erhvervsliv.

Hr. Ellemann-Jensen var nu vendt tilbage som ordfører, hvad jeg påskønner, for det var, ligesom om tonen og indholdet nu passede lidt bedre til hinanden. Hr. Svend Heiselberg var ikke rigtig glad for den aggressive tone – sådan lød det i hvert fald for mig. Jeg vil godt pege på et par ting, som skuffer mig lidt i relation til talen om fordomsfrihed i et samarbejde for en bedre erhvervsudvikling. Hr. Ellemann-Jensen brugte et udtryk som »tvangserhvervslov«. Der er jo ingen, der tror på, at hverken jeg eller andre i en socialdemokratisk regering ønsker at sætte dansk erhvervsliv i spændetøje. Vi har rent faktisk haft regeringsmagten i dette land væsentligt længere end noget andet parti, også væsentligt længere end hr. Ellemann-Jensens, og der er jo ikke sket noget sådant. At det nu pludselig skulle være forelagt som en kendsgerning i går, det ved både hr. Ellemann-Jensen og jeg ikke passer. Det er en overdramatisering, som hører et andet medie til.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg kan såmænd godt forstå hr. Ellemann-Jensens betragtninger om, at vi ikke skal stirre os blinde på konkurrenceevneforbedringen. Der er mange sorte skyer. På den anden side har jeg hele tiden haft den opfattelse – som alle andre her i tinget – at det eneste virkelig afgørende for vor fremtidige erhvervssituation er, om vi kan få en stadig bedre konkurrenceevne, og om den kan fastholdes.

Derpå til hr. Dyremose. Jeg skal ikke forlænge diskussionen om, hvem der kom først, ægget eller hønen, kun lige sige, at de synspunkter, jeg har gjort gældende i dag, er indeholdt i en industripolitisk redegørelse, der kom i maj, og de synspunkter, hr. Dyremose hovedsagelig har fremhævet i dag, vil blive indeholdt i et oplæg, hr. Dyremose og hans parti vil komme med om nogle dage. Det siger dog et og andet om tidsintervallerne.

Om K-lånene kan jeg sige, at mig bekendt foreligger der endnu ikke det første årsregnskab fra det særlige finansieringsselskab for

håndværk, det er i hvert fald ikke tilgået mig. Samtidig har vi jo den situation, at K-lånerammen for 1982 er placeret. Det vil sige, at vi har en rimelig tid til at vurdere de synspunkter, som hr. Dyremose, hr. Rahbæk Møller og fru Janne Normann har gjort gældende. Det er klart, at en anden administration af K-lån, en opsplitning af K-lån, vil nødvendiggøre nogle andre direktiver, vil nødvendiggøre nogle andre spilleregler. Det vil formentlig også nødvendiggøre nogle ændringer i finansieringsselskabets opbygning, sådan som det skete i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, da det gik ind i låneformer, der delvis var støttet og stillet til rådighed af det danske samfund. Derfor tror jeg, det er værdifuldt, at vi har den nødvendige tid til at overveje disse ting, og lige så værdifuldt, at vi ikke har lagt os endeligt fast, indtil vi ved, hvordan det er tilrettelagt fra begge sider.

Må jeg sige lidt drillende – det forstod jeg hr. Dyremose satte pris på sådan en fredag over middag – at måske mindede hr. Dyremoses sidste indlæg mig lidt om konen med æggene, for når hr. Dyremose så sig rundt, fandt han efterhånden et betydeligt flertal – men rent faktisk for noget, hr. Dyremose endnu ikke har fremlagt, og som man derfor ikke rigtig kan vide hvad man mener om, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det var dog skrækeligt, så sur og fornærmet industriministeren pludselig bliver. Det ligner ham slet ikke. Det må lære os, at vi ikke må holde disse debatter så længe over frokosttid; vi må have en frokostpause forinden. Ministeren reagerede meget surt på, at jeg anvendte udtrykket tvang. Tænk, at nogen kunne mistænke ministeren og hans parti for at ville øve tvang over for erhvervslivet! Jeg er bange for, at ministeren og jeg lægger noget forskelligt i begrebet tvang. Ministeren mener åbenbart, at tvang, det er ikke tvang, når det kun anvendes over for dem, der ikke går frivilligt med til et eller andet, man lægger frem. Det er den model, man har ønsket at anvende i den såkaldte finansieringsreform, og det er jo også det, der ligger i det, arbejdsministeren kom med i går, hvorefter de virksomheder, der ikke frivilligt ville gå